

Prese un informācija

Eiropas Savienības Tiesa
PAZIŅOJUMS PRESEI Nr. 14/21
Luksemburgā, 2021. gada 3. februārī

Spridums apvienotajās lietās C-155/19 un C-156/19
*Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC) un Consorzio
Ge.Se.Av. S.c. arl/De Vellis Servizi Globali Srl*

Uz tādu nacionālo sporta federāciju kā Itālijas Futbola federācija var tikt attiecināti publiskā iepirkuma noteikumi, ja tā veic vispārējo interešu darbības, kurām nav rūpnieciska vai komerciāla rakstura

Tomēr uz šādu federāciju, kam ir juridiskas personas statuss, ir jābūt arī attiecinātai tādas valsts iestādes kā Itālijas Nacionālā olimpiskā komiteja kontrolei tādējādi, ka pēdējai minētajai iestādei ir jābūt iespējai ietekmēt attiecīgās federācijas lēmumus publisko līgumu jomā

Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC) (Itālijas Futbola federācija) izsludināja sarunu procedūru, lai uz trim gadiem noslēgtu līgumu par kravas pārvietošanu nacionālo futbola komandu braucienos un *FIGC* noliktavā. Šīs procedūras noslēgumā viens no pretendentiem, kurš bija uzaicināts piedalīties šajā procedūrā, bet kuram līguma slēgšanas tiesības netika piešķirtas, cēla *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* (Lazio Reģionālā administratīvā tiesa, Itālija) prasību, lai apstrīdētu minētās procedūras norises gaitu. Šī pretendenta ieskatā *FIGC* ir uzskatāma par publisko tiesību subjektu un tādēļ tai bija jāievēro publiskā iepirkuma tiesiskajā regulējumā paredzētie publiskuma noteikumi.

Tā kā *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* apmierināja prasību un atcēla attiecīgā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, gan *FIGC*, gan vienība, kurai tā bija piešķīrusi līguma slēgšanas tiesības, iesniedza apelācijas sūdzību par šīs tiesas spriedumu *Consiglio di Stato* (Valsts padome, Itālija). Šajā tiesā tās tostarp apstrīdēja apgalvojumu, ka *FIGC* būtu kvalificējama kā “publisko tiesību subjekts”.

Šajā kontekstā *Consiglio di Stato* nolēma vērsties Tiesā ar diviem prejudiciālajiem jautājumiem par Publiskā iepirkuma direktīvas ¹ interpretāciju. Minētā tiesa vēlas noskaidrot, **vai *FIGC* atbilst dažiem šajā direktīvā paredzētajiem nosacījumiem, lai to varētu kvalificēt kā “publisko tiesību subjektu” un lai tai tādējādi būtu pienākums piemērot publisko iepirkumu reglamentējošās normas.** Konkrētāk – iesniedzējtiesa lūdz Tiesai interpretēt, pirmkārt, nosacījumu, saskaņā ar kuru “publisko tiesību subjektam” ir jābūt nodibinātam ar konkrētu mērķi apmierināt vispārējas vajadzības, kurām nav rūpnieciska vai komerciāla rakstura ², un, otrkārt, nosacījumu, saskaņā ar kuru uz šāda subjekta pārvaldību ir jābūt attiecinātai valsts iestādes kontrolei ³.

Tiesas vērtējums

Pirmām kārtām, Tiesa norāda, ka Itālijā vispārējo interešu darbību, kas ir arī **sports, īsteno visas nacionālās sporta federācijas, pildot publiska rakstura uzdevumus, kuri šīm federācijām ir tieši uzticēti valsts tiesiskajā regulējumā**, precizējot, ka vairākiem no šiem uzdevumiem šķietami nav rūpnieciska vai komerciāla rakstura. Tiesa no tā secina, ka, **ja tā faktiski nodrošina šādus uzdevumus, tāda nacionālā sporta federācija kā *FIGC* var tikt uzskatīta par tādu, kas ir nodibināta ar konkrētu mērķi apmierināt vispārējas vajadzības, kurām nav rūpnieciska vai komerciāla rakstura.**

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV 2014, L 94, 65. lpp.).

² Direktīvas 2014/24 2. panta 1. punkta 4) apakšpunkta a) punkts.

³ Direktīvas 2014/24 2. panta 1. punkta 4) apakšpunkta c) punkts.

Tiesa precizē, ka šo secinājumu nevar atspēkot tas, ka *FIGC*, pirmkārt, ir privāttiesību apvienības juridiskā forma un, otrkārt, tas, ka papildus vispārējo interešu darbībām, kuras ir izsmeljoši uzskaitītas valsts tiesiskajā regulējumā, *FIGC* veic arī citas darbības, kas veido lielu daļu no visām tās darbībām un kas tiek pašfinansētas.

Otrām kārtām, saistībā ar to, **vai nacionālās sporta federācijas pārvaldība ir uzskatāma par tādu, uz kuru ir attiecināma tādas valsts iestādes kā šajā lietā *Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI)* (Itālijas Nacionālā olimpiskā komiteja) kontrole**, Tiesa uzskata, ka valsts iestādi, kuras uzdevums galvenokārt ir pieņemt noteikumus sporta jomā, pārbaudīt to pareizu piemērošanu un iesaistīties tikai sacensību organizēšanas un sagatavošanās Olimpiskajām spēlēm līmenī, nereglementējot dažādu sporta disciplīnu organizēšanu un praktizēšanu ikdienā, pirmšķietami nevar uzskatīt par hierarhisku institūciju, kas varētu kontrolēt un vadīt nacionālo sporta federāciju pārvaldību. Tā piebilst, ka nacionālajām sporta federācijām Itālijā piešķirtā pārvaldības autonomija, **šķiet, *a priori* liecina par to, ka nepastāv aktīva CONI kontrole, kas būtu tik plaša, ka CONI varētu ietekmēt tādas nacionālās sporta federācijas pārvaldību kā FIGC, tostarp publisko iepirkumu jomā.**

Tomēr Tiesa precizē, **ka šādu prezumpciju var atspēkot**, ja tiek pierādīts, ka dažādās pilnvaras, kas *CONI* ir attiecībā uz *FIGC*, rada šīs federācijas atkarību no *CONI* tādā mērā, ka tā var ietekmēt minētās federācijas lēmumus publisko līgumu jomā.

Uzsverot, **ka iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai pastāv ar šādu ietekmēšanas iespēju saistīta atkarība**, Tiesa sniedz precizējumus, kas var būt vadlīnijas valsts tiesai, taisot tās spriedumu. Šajā ziņā Tiesa tostarp norāda, ka, izvērtējot, vai pastāv aktīva *CONI* kontrole pār *FIGC* pārvaldību un *CONI* iespēja ietekmēt *FIGC* lēmumus publisko līgumu jomā, analizējot dažādās *CONI* pilnvaras attiecībā uz *FIGC*, ir jāveic visaptverošs vērtējums.

Turklāt tā norāda, ka **gadījumā, ja tiktu secināts, ka CONI kontrolē nacionālo sporta federāciju pārvaldību**, tas apstāklis, ka minētās federācijas, ņemot vērā to vairākumu *CONI* galvenajās institūcijās, var īstenot ietekmi pār *CONI* darbību, ir nozīmīgs tikai tad, **ja ir iespējams konstatēt, ka ikviena nacionālā sporta federācija atsevišķi spēj īstenot nozīmīgu ietekmi uz pārvaldības kontroli, ko CONI īsteno pār to**, lai šo kontroli neitralizētu, un ka šāda federācija tādējādi atgūtu kontroli pār savu pārvaldību.

ATGĀDINĀJUMS. Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ļauj dalībvalstu tiesām to tiesvedības ietvaros uzdot jautājumus Tiesai par Savienības tiesību interpretāciju vai Savienības akta spēkā esamību. Tiesa neiztiesā strīdus, ko izskata valstu tiesas. Valsts tiesai ir jāatrisina lieta saskaņā ar Tiesas nolēmumu. Šis nolēmums līdzīgā veidā ir saistošs citām valstu tiesām, kurām ir jāatrisina līdzīgas problēmas.

Neoficiāls dokuments plašsaziņas līdzekļu vajadzībām, kas Tiesai nav saistošs.

Pilns sprieduma teksts tiek publicēts CURIA tīmekļvietnē pasludināšanas dienā.

Kontaktpersona presei: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127